

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.127/2024/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2024. július 10. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt I.r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2024. február 1. napján kihirdetett 511.B.308/2022/131. számú ítéletét megváltoztatja.

A II. r. vádlott II. r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket kábítószer-kereskedelem előkészülete büntették [Btk. 176. § (6) bekezdés *b*) pont] és teljesítményfokozó szerrel visszaélés előkészülete vétségének [Btk. 185. § (4) bekezdés] minősíti.

A I.r. vádlott I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 6 (hat) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát 7 (hét) évre felemeli.

I.r. vádlott I. r. vádlott a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A II. r. vádlott II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét 3 (három) évre felemeli.

A vagyonelkobzást 100 (száz) euróra is elrendeltnek tekinti.

Az eljárás során felmerült bűnügyi költségből I.r. vádlott I. r. vádlott 1 487 648 (egymillió-négy száznyolcvanhétezer-hatszáznegyvennyolc) Ft-ot, II. r. vádlott II. r. vádlott 73 234

(hetvenháromezer-kétszázharmincnégy) Ft-ot köteles az állam javára megfizetni, I.r. vádlott I. r. és II. r. vádlott II. r. vádlottak további 30 480 (harmincezer-négyszáznyolcvan) Ft-ot egyetemlegesen kötelesek az állam javára megfizetni.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy I.r. vádlott I. r. vádlott személyazonosító okmányának száma személyi igazolvány²

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2024. február 1. napján kihirdetett 511.B.308/2022/131. számú ítéletével I.r. vádlott I. r. vádlottat kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] miatt 5 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 5 év közügyektől eltiltásra és 600 000 Ft pénzbüntetésre, II. r. vádlott II. r. vádlottat kábítószer-kereskedelem előkészületének büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés, (6) bekezdés *b)* pont] és teljesítménycsökkentő szerrel visszaélés büntettének kísérlete [Btk. 185. § (1) bekezdés *b)* pont 3. fordulat] miatt 1 év – végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett – börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 400 000 Ft pénzbüntetésre ítélte. Az elsőfokú bíróság az I. r. vádlottal szemben 1 428 500 Ft vagyonekobzást rendelt el, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját az I. r. vádlott esetében a kiszabott szabadságvesztés fele, a II. r. vádlott esetében annak kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg. Rendelkezett továbbá a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a pénzbüntetés átváltoztatási kulcsáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költségről is.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész jelentett be joghatályos fellebbezést a vádlottak terhére, a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében. A vádlottak és védőik három munkanap gondolkodási idő után nem éltek fellebbezési jogukkal.

[3] Az ügyész fellebbezésében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések neme megfelelő, de tévedett azok tartamának és mértékének meghatározása során, illetve akkor, amikor lehetőséget látott a II. r. vádlott esetében a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztésére. Az elsőfokú bíróság eltúlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek, amelyekkel szemben áll a vádlottak által elkövetett bűncselekmények igen elszaporodott volta. A büntetési célokat kizárólag hosszabb tartamú szabadságvesztés és a pénzbüntetés mértékének emelése biztosíthatja.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2024. április 11. napján kelt BF.341/2023/6. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem követett el, az irányadó tényállásból okszerűen következik a vádlottak bűnössége, a cselekmények minősítése törvényes. Az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási körülményeket jórészt helytállóan vette számba, azonban az I. r. vádlott nem gondoskodik kiskorú gyermek eltartásáról. Az ügyészség nem értett egyet az időmúlás jelentős nyomatékkl történő értékelésével, mivel az I. r. vádlott terhén megállapított, akár életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető bűncselekmény esetén a 4,5 éves időmúlás nem tekinthető jelentősnek, a II. r. vádlott pedig a nyomozás során ismeretlen helyen tartózkodott. Az I. r. vádlott esetében további súlyosító körülmény, hogy a bűncselekményt büntetőeljárás hatálya alatt követte el.

[5] Az ügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eltúlzott jelentőséget tulajdonított az I. r. vádlott megromlott egészségi állapotának, azt figyelembe vette enyhítő körülményként, de a végrehajtási fokozat és a feltételes szabadság legkorábbi időpontjának kedvezőbb meghatározása során is. Ez összességében azt eredményezte, hogy az elsőfokú bíróság az I. r. vádlottal szemben törvénysértően enyhe büntetést szabott ki. Az ügyészség álláspontja szerint arra kell figyelemmel lenni, hogy az I. r. vádlott többféle kábítószerrel kereskedett, és egy újabb fajta kábítószer kereskedésére készült fel a II. r. vádlottal együtt. Ez a tény a szabadságvesztés büntetés tartamának emelését indokolja, amire figyelemmel már kizárt a feltételes szabadság legkorábbi időpontjának a szabadságvesztés fele részében történő meghatározása is. Az ügyészség azzal egyetértett, hogy az I. r. vádlott egészségi állapota indokolja az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat meghatározását.

[6] Az ügyészségi álláspont szerint a II. r. vádlott kedvezőbb személyi körülményei és az általa elkövetett bűncselekmények kisebb tárgyi súlya miatt indokolt a középmértéktől lefele történő eltérés, de a halmazati tételkeret alsó határával megegyező tartamú büntetés indokolatlanul és eltúlzottan enyhe. Ezért a II. r. vádlott esetében is szükségesnek látta a szabadságvesztés és a próbaidő tartamának, illetve a pénzbüntetés mértékének emelését is.

[7] Az ügyészség kifejtette továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a bűnügyi költség viseléséről tévesen határozott, és a vádlottak személyes adatai is pontosításra szorulnak. Minderre figyelemmel az ügyészség arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét változtassa meg, a vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát, az I. r. vádlottal szemben kiszabott közügyektől eltiltás tartamát, a II. r. vádlottra irányadó próbaidő hosszát emelje fel, a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést módosítsa, a vádlottak személyes adatait javítsa, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[8] II. r. vádlott II. r. vádlott védője észrevétele szerint az elsőfokú bíróság helytállóan mérlegelte a büntetéskiszabási tényezőket, a szabadságvesztés tartama és a próbaidő mértéke is megfelelően igazodik a büntetési célokhoz és az enyhítő körülményekhez. Álláspontja szerint az, hogy a nyomozó hatóság nem akadt a II. r. vádlott nyomára, védcének nem róható fel, mivel 2017 óta életvitelszerűen ország2-ben él, ahol bejelentett lakcíme van. Ezért az időmúlás nyomateka nem tekinthető csekélynek. Mindezek alapján a védő az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[9] A másodfokú bíróság a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsülésen eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében csak a fellebbezéssel támadott részében bírálta felül. Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezés kizárólag a kiszabott büntetés mértékét sérelmezte [Be. 583. § (3) bekezdés *a*) pont], a másodfokú felülbírálat alapvetően a büntetéskiszabásról szóló rendelkezésekre terjedt ki. A Be. 590. § (5) bekezdése alapján ugyanakkor a korlátozott felülbírálat kiterjedt a hatályon kívül helyezést eredményező feltétlen és relatív eljárási szabálysértések vizsgálatára, a bűnösségre vont következtetés okszerűségére és a bűncselekmény minősítésére is. Ezen túlmenően az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdésben írtak alapján felülbírálat alá vonta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket, illetve ilyen rendelkezések meghozatalának szükségességét is.

[10] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok szinte maradéktalan betartásával folytatta le a tárgyalást és hozta meg ítéletét. Az ügyészség II. r. vádlott II. r. vádlottal mint távollévő vádlottal szemben emelt vádat. A törvényszék a távollévő terhelttel szemben folytatott külön eljárásnak a Be. CI. fejezetében rögzített alapvető szabályait betartotta, a II. r. vádlott átadása után a távollétében lefolytatott bizonyítást törvényes eljárásban ismertette a Be. 751. § (1) bekezdése alapján. Eljárási szabályt sértett ugyanakkor azzal, hogy a II. r. vádlott átadása után előkészítő ülést tartott az ügyben.

[11] Az ügyiratok tartalma alapján megállapítható, hogy a törvényszék az ügyben 2022. szeptember 28. napján tartott előkészítő ülést, amelyen – figyelemmel arra, hogy ekkor még a II. r. vádlott ismeretlen helyen tartózkodott – az I. r. vádlott kihallgatására került sor. II. r. vádlott II. r. vádlottat 2023. január 26. napján fogták el ország2-ben, átadása 2023. április 28. napján történt meg. Ezt követően a törvényszék újabb előkészítő ülést tartott 2023. május 30. napján, amelyen megtörtént a II. r. vádlott kihallgatása.

[12] Az előkészítő ülést a bíróság a tárgyalás előkészítése során tartja meg, annak berekesztése után tűzi ki a tárgyalást [Be. 509. § (1) bekezdés], és ezzel lezárja a tárgyalás előkészítését. Ekkor a büntetőeljárás új szakaszba, az elsőfokú bírósági tárgyalás szakaszába lép, ahol már értelemszerűen nincs lehetőség újabb előkészítő ülés tartására. Így van ez akkor is, ha a távollévő terhelt tekintetében mellőzte az előkészítő ülés megtartását a bíróság a Be. 749. § (2) bekezdése alapján. Ugyanis az a tény, hogy a korábban ismeretlen helyen tartózkodó vádlott a továbbiakban személyesen is részt vesz az eljárásban, nem ad lehetőséget a korábban már lezárt eljárási szakasz ismételt megnyitására, és a már berekesztett előkészítő ülés újabb kitűzésére. A bíróság az ügyben tart előkészítő ülést, amelyet – hangsúlyozottan még a tárgyalás kitűzése előtt – megtarthat több határnapon az egyes vádlottakra. Azonban akkor, amikor az eljárás már átlépett a tárgyalási szakaszba, előkészítő ülés kitűzésének nincs helye. Jelen ügyben a törvényszék törvényesen tartotta meg az előkészítő ülést, majd tűzte ki a tárgyalást. Annak megkezdése után ugyanabban az ügyben újabb előkészítő ülés tartásának nem volt helye.

[13] Mindez azonban nem érintette az érdemi elsőbírói döntés törvényességét, mivel az elsőfokú bíróság ugyan szükségtelenül, de többlet-jogokat biztosított a II. r. vádlottnak és védőjének. Így a sérelmükre nem történt olyan eljárási szabálysértés, amely a Be. 609. § (1) bekezdése alapján az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné. Ez az eljárási hiba tehát az ügy érdemi elintézését nem befolyásolta, ezért csupán annak további következmények nélküli megállapítására szorítkozott a másodfokú bíróság.

A törvényszék az eljárási szabályokat egyebekben megtartotta, a fellebbezés sem feltétlen, sem relatív eljárási szabálysértésre nem hivatkozott, és ilyet az ítéltábla sem észlelt.

[14] Az elsőfokú bíróság a Be. 562. § (2) bekezdésében biztosított lehetőséggel élve röviden indokolta határozatát. Az ennek megfelelően szerkesztett ítélet a Be. 561. § (3) bekezdés *a)-c)* és *e)* pontjában, valamint a Be. 564. § (4) bekezdésében meghatározott kötelező elemeket tartalmazza. Az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás megalapozottságát a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta [Be. 591. § (2) bekezdés *a)* pont].

[15] A BH2022. 34. számon közzétett eseti döntésben írtakra, továbbá a Be. 561. § (3) bekezdés *b)* és *c)* pontjaira figyelemmel – tekintve, hogy a személyi körülményekre vonatkozóan megállapított tények és a bíróság által megállapított tényállás az ügydöntő határozat két különböző tartalmi egysége, és a megalapozottsági követelménynek kizárólag a Be. 561. § (3) bekezdés *c)* pontja tekintetében kell fennállnia – a korlátozott fellebbezés és a korlátozott felülbírálat a személyi körülmények tanácsulésen történő kiegészítését, helyesbítését nem akadályozza.

[16] Ezért az ítéltábla a vádlottak közül az I. r. vádlott személyi körülményeit a bűnügyi nyilvántartás aktuális adatai alapján annyiban pontosítja, hogy I.r. vádlott I. r. vádlottat a Budapesti XX., XXI. és XXII. Kerületi Bíróság a 2022. május 3. napján kelt és 2022. június 7. napján jogerőre emelkedett 11.Bpk.XX.429/202/4. számú végzésével közokirat-hamisítás büntette miatt 300 000 Ft pénzbüntetésre ítélte. Elkövetési idő: 2019. április 6.

[17] Az elsőfokú bíróság az általa rögzített tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, a cselekmények minősítése azonban csak az I. r. vádlott esetében kifogástalan.

[18] Az elsőfokú bíróság azt helyesen ismerte fel, hogy II. r. vádlott II. r. vádlott a tényállásban rögzített cselekményével a kábítószer-kereskedelem egyik elkövetési magatartását sem valósította meg, illetve azokat nem is kezdte meg. A II. r. vádlott magatartása arra irányult, hogy az I. r. vádlottal együtt egy későbbi időpontban kábítószertermesszenek abból a célból, hogy azt később haszonnal értékesítsék. Ez a magatartás valóban előkészületnek minősül, azonban az elsőfokú bíróság a rendelkező részben helytelenül jelölte meg az irányadó jogszabályokat. Ugyanis a II. r. vádlott által elkövetett bűncselekmény a

Btk. 176. § (6) bekezdés *b)* pontjába ütközik, az (1) bekezdésre való utalás értelemzavaró és szükségtelen.

[19] Az ítéltábla a teljesítményfokozó szerrel visszaélés elsőbírói minősítésével sem tudott mindenben azonosulni. Az irányadó tényállás szerint a II. r. vádlott azért szerezte meg és tartotta a nála megtalált teljesítményfokozó szereket, hogy azokat később forgalomba hozza. Nincs ok arra, hogy a forgalomba hozatal értelmezése során elszakadjanak a bíróságok a szintén az egészséget veszélyeztető bűncselekmények között szabályozott kábítószer-kereskedelem kapcsán kialakított bírói gyakorlattól. Így a forgalomba hozatal a teljesítményfokozó szerrel visszaélés esetén is a több ember részére hozzáférhetővé tételt jelenti, és az több résztevékenységből állhat össze (1/2007. BJE határozat III/1/b. pont). A kábítószer-kereskedelem kapcsán kialakított bírói gyakorlat egységes abban, hogy a kábítószernek a később forgalomba hozatal céljából történő megszerzése és tartása önmagában, anélkül, hogy az elkövető bármilyen konkrét lépést tett volna a kábítószer piacra tényleges kihelyezése érdekében, a forgalomba hozatal elkövetési magatartást nem meríti ki. Ez a magatartás így előkészületnek minősül.

[20] A tényállás nem tartalmaz olyan adatokat, amelyekből az lenne megállapítható, hogy a II. r. vádlott a forgalomba hozatali szándékot bármilyen formában realizálta volna, tett volna lépéseket a szerek eladása, másnak történő átadása érdekében. Ilyen tevékenység híján magatartása nem illeszthető be a Btk. 185. § (1) bekezdésében rögzített elkövetési magatartások közé. A II. r. vádlott azzal, hogy a későbbi forgalmazás céljából teljesítményfokozó szereket szerzett meg, a forgalomba hozatalra irányuló előkészületi magatartást valósította meg, így cselekménye a Btk. 185. § (4) bekezdésébe ütközik.

[21] Az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási körülményeket szinte hiánytalanul vette számba, azok azonban – a másodfokú bíróság által korrigált személyi körülményekre is figyelemmel – módosítást igényelnek. A nyilvántartási adatok alapján megállapítható, hogy az I. r. vádlottal 2019. április 6. napján közölték a közokirat-hamisítás büntette miatti megalapozott gyanút, vagyis a jelen eljárásban elbírált bűncselekményt büntetőeljárás hatálya alatt követte el. Ezt további súlyosító körülményként kellett értékelni.

[22] Az ügyészség helyesen mutatott rá arra, hogy az elsőfokú ítélet [26] bekezdésében rögzítettekkel szemben az I. r. vádlottnak nincs eltartásra szoruló kiskorú gyermeke. A személyi körülmények között az iratok tartalmának megfelelően szerepel az, hogy az I. r. vádlott élettársa eltartásáról gondoskodik, ami a bírói gyakorlat szerint nem értékelhető enyhítő körülményként arra figyelemmel, hogy a testi vagy szellemi fogyatkozásban nem szenvedő nagykorú személyek önmagukat is képesek eltartani, nincsenek feltétlenül rászorulva mások anyagi támogatására.

[23] A másodfokú bíróság egyetértett a törvényszékkal abban, hogy az időmúlás, illetve az eljárás elhúzódása nyomatékos enyhítő körülmény. Azt azonban helyesen fejtette ki az

ügyesség, hogy ennek a tényezőnek a nyomatéka a II. r. vádlott esetében kisebb, mivel őt európai elfogatóparancs útján fogták el, így egyrészt maga is hozzájárult az eljárás elhúzódsához, másrészt pedig őt a büntetőeljárás alatt állás hátrányai kisebb részben érintették. Mindezzel együtt jelenleg már 4,5 éves időmúlás még az I. r. vádlott által elkövetett kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekmény esetében is nagyobb nyomatékcal bír.

[24] I.r. vádlott I. r. vádlott tekintetében a másodfokú bíróság azzal egyetértett, hogy a vádlott egészségi állapota és az időmúlás nem indokolja a középmértéket elérő tartamú szabadságvesztés kiszabását. Azonban az I. r. vádlott által elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette nem tekinthető kisebb tárgyi súlyúnak, a kábítószer lefoglalt mennyisége, a tervezett kannabisztermesztés volumene, az előkészületek komolysága, az anyagi ráfordítás mértéke mind arra enged következtetést, hogy az I. r. vádlott már megvalósított kereskedői magatartása mellett a jövőben is, tartósan ebből a tevékenységből tervezte biztosítani megélhetését. Ezt a tényt együtt értékelve a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetéssel, az a következtetés adódik, hogy az I. r. vádlottat csak a törvényi minimumot meghaladó tartamú szabadságvesztés kiszabásával lehet visszatartani a további bűncselekmények elkövetésétől. Ezért a másodfokú bíróság a szabadságvesztés büntetés és ahhoz igazodóan a közügyektől eltiltás tartamát is megemelte.

[25] Mivel a Btk. 38. § (3) bekezdése szerint kizárólag az öt évet meg nem haladó tartamú szabadságvesztés esetén lehet rendelkezni arról, hogy a terhelt a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható, a megemelt tartamra figyelemmel ez a jogintézmény az I. r. vádlott tekintetében nem alkalmazható. Csupán megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy egyetértett az ügyészi fellebbezésben előadottakkal abban is, hogy az I. r. vádlott megromlott egészségi állapota még nem tekinthető olyan különös méltánylást érdemlő esetnek, ami magyarázná a hivatkozott jogszabályhely alkalmazását. Ezzel együtt a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat meghatározására indokoltan került sor.

[26] Az elsőfokú bíróság a II. r. vádlott tekintetében irányadó bünteteskiszabási körülményeket megfelelően értékelte akkor, amikor a büntetlen előéletű, előkészületi szakban rekedt bűncselekményeket elkövető vádlottal szemben a törvényi minimumban meghatározott tartamú szabadságvesztés kiszabását látta indokoltnak. A szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésével a speciális prevenciók célokat érvényesítette az elsőfokú bíróság, azonban az elkövetett kábítószer-kereskedelem előkészületének viszonylag nagyobb tárgyi súlya a próbaidő tartamának emelését tette szükségessé.

[27] A II. r. vádlott tekintetében a végrehajtási fokozatra és a feltételes szabadság legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezések törvényesek, ahogy az elsőfokú bíróság törvényesen rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról is.

[28] A másodfokú bíróság nem értett egyet azzal az ügyészégi állásponttal, amely szerint a vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetés tartamát emelni kell. Az elsőfokú bíróság törvényesen szabott ki pénzbüntetést a vádlottakkal szemben a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján, a napi tételek száma az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyához, az egy napi tételnek megfelelő összeg pedig a vádlottak jövedelmi és vagyoni viszonyaihoz megfelelően igazodik.

[29] A vagyonelkobzásra vonatkozó rendelkezés alapvetően törvényes, azonban annak rendelkező részi megfogalmazása értelemzavaró. Az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette a rendelkező részben azt, hogy az összesített bűnjeljegyzék 20., 21. és 23. tételszámai alatt feltüntetett pénzösszegekre kell elrendelni a vagyonelkobzást, azonban ezek részletezése során csupán a 20. és 21. tételszámok alatti forintösszegeket tüntette fel, a 23. tételszám alatti 100 eurót nem. Ezt a másodfokú bíróság pótolta.

[30] A bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés csak részben felel meg a jogszabályi előírásoknak. A Be. 574. § (4) bekezdésében írt főszabály szerint a vádlottakat külön-külön kell kötelezni a bűnügyi költség viselésére, egyetemleges kötelezésre akkor kerülhet sor, ha egy adott költségelem nem különíthető el. Ez jelen ügyben kizárólag a 2023. november 2. napján tartott tárgyalási napon meghallgatott vegyészszakértő tekintetében állapítható meg, minden egyéb költségelem elkülöníthető a vádlottak személye szerint, így a nyomozás során elrendelt szakértői bizonyítással kapcsolatosan felmerült bűnügyi költség is. Megállapítható továbbá, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelkezett a tárgyalási szakban az I. r. vádlott orvosszakértői vizsgálatával felmerült bűnügyi költségről, amelyet az I. r. vádlott köteles viselni. A fordítási díj állam általi viselésével kapcsolatos rendelkezés törvényes, egyebekben a jelzett módosítások átvezetése volt szükséges a másodfokú eljárásban.

[31] A fentiek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg annak törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – az I. r. vádlott időközben megváltozott személyazonosító okmányának feltüntetése mellett – helybenhagyta.

[32] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2024. július 10.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.,

dr. Ignác György s. k.,

dr. Cserni János s. k.,

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 511.B.308/2022/131. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.127/2024/7. számú ítéletében írt változtatásokkal 2024. július 10. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. július 10.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Moncz Tímea

tisztviselő